

NOOT 12, 13

CENTRALE VEILIGHEIDSDIENST.

Overzicht No.2.

1948.

I N H O U D.

V. Vakbeweging

blz. 14.

VI. De Eenheids Vak Centrale (E.V.C.)

blz. 15.

Op Zaterdag 28 Februari 1948 werd door het Nederlands Verbond van Vakverenigingen een demonstratief congres gehouden, waarbij vertegenwoordigers van ongeveer 3000 afdelingen aanwezig waren. Aan een verslaggever van het dagblad "De Waarheid" werd de toegang tot het congres geweigerd. Gebleken is, dat het N.V.V. blijft koers houden naar een loon- en prijspolitiek op lange termijn. "Wij moeten exporteren en daarom moeten de prijzen en lonen zo laag mogelijk blijven. Maar toch moet er ook ruimte blijven om nieuwe sociale voorzieningen te bereiken. Daarom heeft het N.V.V. de loonstop met correctiemogelijkheden aanvaard", aldus een der sprekers in zijn rede over lonen en prijzen. Vorlaging van winstmarges werd noodzakelijk geacht. Het slagen van het Marshall-plan werd onmisbare voorwaarde genoemd voor de oplossing van Nederlands financiële en economische moeilijkheden. Het afkondigen van productievoorschriften moet de arbeidsproductiviteit stimuleren.

Tevoren had de Nederlandse arbeiders gewaarschuwd om niet mee te doen aan stakingen, door de E.V.C. uitgeroepen op instigatie van de C.P.N.

- Het Congres drong er bij de Regering met klem op aan:
- haar actie tot prijsverlaging met nog meer kracht dan tot nu toe voort te zetten, mede door nog verder gaande verlaging van de winstmarges;
 - de binnen de prijzengrenzen voor een bepaalde bedrijfstak onvermijdelijke winsten te beperken door een doeltreffende winstcontrole;
 - overtreders van de prijs- en distributievoorschriften strenger te straffen;
 - de opvoering van de arbeidsproductiviteit te stimuleren c.a. door het afkondigen van productievoorschriften;
 - de productie van standaardgoederen (utility-producten) sterk uit te breiden;
 - textielgoederen, speciaal werkkleding, ruimer beschikbaar te stellen.

"De Waarheid" (1-3-'48) maakt gewag van felle critiek, welke in het N.V.V.-congres zou zijn geuit. (C.B.T.)
zeide volgens het blad: "Wat de transportarbeiders dwars zit,

is het feit dat er van de "verdeling der armoede" waar zoveel over gepraat wordt, niets is terechtgekomen. De havenarbeiders hebben geen kleren aan het lijf, geen schoenen aan de voeten en gebrek aan noodzakelijk voedsel. Wij zijn geen communisten in Rotterdam, maar wanneer de toestand zo blijft, dan zullen de transportarbeiders zeker de parolen van de communisten opvolgen".

"Het Vrije Volk" (2-3-'48) geeft een veel gematigder reactie van deze critiek, waarin de passage over het eventueel opvolgen van de parolen der communisten niet voorkomt.

In een E.V.C.-vergadering afd. Almelo (1-3-'48) gaf der E.V.C., sprekende over het N.V.V.-congres, zijn misnoegen te kennen over de aanval op de E.V.C. door "Ondanks het feit dat de E.V.C. en "De Waarheid" geen toegang tot dit congres hadden, zijn wij er toch in geslaagd diverse bijzonderheden van dit congres in handen te krijgen. De heer heeft op dit congres een waarschuwende stem doen horen t.a.v. de E.V.C. Wij zouden - aldus de heer - de arbeiders op een verkeerd terrein brengen. Wij zouden de arbeiders aanzetten tot staken en dan geen cent uitkeren, niets is minder waar. Sedert de bevrijding werd door de E.V.C. bij stakingen reeds een bedrag uitgekeerd van 2 miljoen gulden. Ook thans is er weer een solidariteitsfonds gesticht, om indien nodig, weer uitkeringen te kunnen doen aan stakende arbeiders".

Over de 100.000 dollar, welke het N.V.V. het vorige jaar zou hebben ontvangen van het Vakverbond in Amerika, liet zich als volgt uit: "Er wordt ook wel eens gezegd, dat wij financiële hulp krijgen uit het Oosten, doch op dit punt laten deze broeders ons aardig in de steek".

VI. DE EENHEIDS VAK CENTRALE (E.V.C.).

In de vergadering van de Rotterdamse gemeenteraad (19-2-1948) stelde de bekende van de E.V.C. te Rotterdam, op verzoek van de C.P.N., zijn raadszetel ter beschikking.

Voor hij als raadslid heenging wenste hij een verklaring af te leggen. Hij deelde mede, dat de tegenstellingen tussen zijn politieke opvattingen en die van de C.P.N. de laatste tijd steeds groter waren geworden. Hij had ernstig bezwaar tegen het critiekloos aanvaarden en verkondigen van een in het raam der Russische buitenlandse politiek passende, door Russische regeerders voorgeschreven gedragslijn. Voorts zeide hij ernstige bezwaren te koesteren tegen de communistische moraal en tegen de communistische middelen in de strijd voor de arbeidersklasse.

Aan deze verklaring (in extenso afgedrukt in het weekblad "De Vlam" 5-3-'48) zijn enkele markante passages ontleend:

"Wanneer men terwille van nog zo goed bedoelde zorg voor de mensheid in de toekomst, de individuele mens van heden slechts als willoze sujetten, als blinde werktuigen beschouwt, die bereid moeten zijn om behalve hun lichaam, ook hun geest, hun eer en geweten te offeren, en wanneer het partijbelang dit eist, zijn menselijke eigenwaarde te verminken en vortrappen, dan vrees ik, dat de mensen, waarmee men toch de mensheid van de toekomst wil gaan vormen, zozeer verknoeid zullen zijn, dat de

menselijkheid, één van de grondpijlers van het socialisme, voor die mensheid van de toekomst een vijandig begrip geworden zal zijn en daarmee het socialisme verder verwijderd dan ooit".

"Ik heb, M.d.V., in de afgelopen twee jaar, de leden van de C.P.N. wat beter leren kennen en ik stel er prijs op te verklaren, dat ik in hen heb leren zien, arbeiders, die eerlijk en fanatiek het socialisme willen en bereid zijn daarvoor alles in te zetten. Daarom spijt het mij temeer, dat ik niet langer met hen kan samengaan. Maar soms was ik genoodzaakt iets in te ademen van de sfeer, die daar heerst en ik zeg U, daaraan moet op de duur het beste in de mens ten onder gaan. Hun inzichten ontrent de middelen en methoden in de strijd voor het socialisme, zijn m.i. volkomen fout en ik moest dit eindelijk duidelijk uitspreken".

"Er is natuurlijk niemand, die mij kan dwingen om daarvoor mijn raadszetel af te staan. Temeer niet, omdat ik als onafhankelijk socialist voor deze Raad gekozen ben, al stond ik dan ook op de C.P.N.-lijst. Ik heb mij echter bereid verklaard om aan het verzoek van de C.P.N.-leiding om mijn zetel ter beschikking te stellen te voldoen, omdat hiermede zoveel te duidelijker naar buiten wordt gedemonstreerd, dat deze periode, die een aanvang nam door het geloof in de mogelijkheid van politieke samenwerking tussen mij en de C.P.N., vandaag definitief wordt afgesloten".

Tengevolge van deze mutatie is in E.V.C.-kringen veel deining ontstaan, omdat ze een uiting is van de vrij krachtige oppositie tegen de communistische leiding in deze centrale. In Rotterdam dreigt - zeker niet voor de eerste maal - scheuring. Vele leden liepen tot dusverre achter aan, die een groot persoonlijk overwicht heeft. De landelijke leiding, met Berend Blokzijl aan het hoofd, is er telkens weer in geslaagd de toestand meester te blijven. De houding van

- heeft het plaatselijk afdelingsbestuur der E.V.C. Rotterdam doen besluiten het kader bijeen te roepen ter vaststelling van een nadere gedragslijn. Op deze 9 Maart j.l. gehouden kaderbijeenkomst, waar met het plaatselijk afdelingsbestuur mede aanwezig waren de leden van de plaatselijke raad en van de plaatselijke bedrijfsgroepsbesturen der E.V.C., werd met 47 van de 55 stemmen een scherp gestelde motie aangenomen, waarin o.m. "met diepe verontwaardiging kennis genomen (werd), van de binnen de E.V.C. door de C.P.N. gepleegde handelingen". De organisatorische zelfstandigheid der E.V.C. zou in groot gevaar verkeren. Voorts werd vastgesteld, dat het grootste deel der E.V.C.-leiding haar volle medewerking aan deze C.P.N.-tactiek verleent. De kader-vergadering besloot derhalve:
1. Haar volledige goedkeuring te hechten aan de stappen, die door het Plaatselijk Bestuur te Rotterdam tegen b.g. gang van zaken reeds zijn ondernomen;
 2. Geen enkele inmenging, hetzij direct of indirect van welke politieke partij ook, in de organen der E.V.C. te Rotterdam te zullen dulden;
 3. Geen enkele bestuurswijziging of aanvulling op last van de Landelijke Leiding der E.V.C. te aanvaarden, doch de beslissing over deze zaken uitsluitend in handen van de arbeiders te laten, waarbij er voor gezorgd zal worden, dat pogingen van een van buitenaf door een politieke partij georganiseerde oppositie, welke binnen de E.V.C. door een belangrijke deel der leiding worden ondernomen,

als de poging, welke het vorige jaar de C.P.N. deed, om onze Bedrijfsgroep Bouwvak te veroveren.

De Rotterdamse E.V.C., vertegenwoordigd door haar door de arbeiders zelf gekozen bestuurders, doet tenslotte een beroep op alle eerlijke, goedwillende leden en bestuurders der E.V.C. in het gehele land, om zich achter hun Rotterdamse Kameraden te plaatsen en hun beweging van bederf en vernieling te redden.

In "De Waarheid" van 10 Maart wordt melding gemaakt, dat de landelijke leiding der E.V.C. had medegedeeld, dat het hier een kleine groep scheurmakers betreft, die reeds lang bezig is de E.V.C. te ondermijnen, doch tevens werd verklaard, dat het hoofdbestuur der E.V.C. spoedig een afdoend antwoord op dit optreden zal geven.

Het gebeuren in de Maasstad staat niet alleen. Ook uit andere plaatsen in het land kwamen berichten van merkbare oppositie in de E.V.C. binnen.

Zo verklaarde een bestuurslid van de plaatselijke E.V.C.-afdeling te Emmer-Compascuum reeds in November 1947, dat de communisten de E.V.C. tot een algehele communistische organisatie trachten te maken. De overige plaatselijke bestuursleden, allen meest vrije socialisten of anarchisten, zouden trachten dit tegen te gaan.

Ook te Arnhem verzetten zich de niet-communisten tegen het drastische optreden van het C.P.N.-hoofdbestuur.

Einde Februari 1948 werd te Arnhem aan alle leden van de bedrijfsgroep Bouwvakken der E.V.C. een circulaire verzonden, getekend door de geschorste waarin het standpunt van de tegenstanders van het C.P.N.-geknoei wordt belicht. Na te hebben herinnerd aan de zuiveringsactie onder Bouwvakken te Rotterdam vorig jaar Februari, en de gang van zaken in de landelijke bedrijfsgroep te hebben uiteen gezet, werd daarin het C.P.N. optreden in de plaatselijke E.V.C.-afdeling sterk aangevallen en aan de kaak gesteld. De circulaire besloot met een opwekking zich door dit alles er niet toe te laten bewegen om de E.V.C. maar vaarwel te zeggen. "De E.V.C. is van ons, die laten we niet tot een politiek instrument van de C.P.N. maken".

De arbeiders worden opgeroepen een vast gesloten front te maken tegen de "liquidateurs in eigen rijen".

De tweedracht in Rotterdam werd geaccentueerd in een openbare vergadering van het C.P.N.-district aldaar (1-3-'48). De inleider, Amsterdam, sprak daar speciaal voor de havenarbeiders, die slechts in gering aantal (50) waren opgekomen.

hokelde de houding van _____, die op 1 Mei 1947 tezamen met de "verrader" _____ (K.C.P.) in een bijeenkomst optrad en "wartaal" sprak, n.l. de federatiegedachte propageerde en heersende vermocidheid en verwarring onder de socialistten insinueerde, terwijl zijn optreden in de Rotterdamse gemeenteraad helemaal de deur dicht deed. Volgens _____ is er van geen verwarring onder de socialistten sprake, want

er is maar één socialistische partij, n.l. de communistische partij, de meeste vooruitstrevende en klassebewuste arbeiderspartij.

Spreker somt achtereenvolgens de anti-imperialistische krachten op in Mandsjoerije, Indonesië, Palestina, de Arabische landen, Italië, Frankrijk, Griekenland, Engeland, enz. Hij stelt daartegenover het "verrotte en verweerde" Amerika, met zijn handlangers, zoals Attlee, Bevin, Spaak, Schuman, enz. Ook de derde weg, het plan Churchill met "Bevin als Gauleiter" - door voornemd in de Rotterdamse gemeenteraad gepropageerd - biedt geen uitkomst. De communistische spreker noemde en renegaten à la

Van de gelegenheid tot debat, maakte gebruik. Ofschoon hij zeide niet te willen debatteren, aangezien volgens hem, een eerste voorwaarde daarvoor, "goede trouw", op deze vergadering toch geheel ontbrak, wilde hij zich wel verweeren, onder andere tegen de aantijging het Plan-Marshall te hebben verdedigd op een federalistische vergadering, zoals in "De Waarheid" (A'damse ed.) was vermeld. Dit zou nimmer het geval zijn geweest, doch wel zeide spreker ervan overtuigd te zijn, dat West-Europa moest worden geholpen, hetzij door Rusland, hetzij door Amerika, doch er zouden geen politieke voorwaarden aan mogen worden verbonden. meende, dat de nederlaagstemming onder de arbeiders toch wel bleek uit het geringe aantal bezoekers op deze vergadering. Spreker behandelde dan de poging van de C.P.N.-leiding in de E.V.C. om tot fusie met het N.V.V. te geraken. Voor deze eenheid moest alles worden opgeofferd, o.a. mochten geen stakingen gepropageerd worden. Een man als , verklaarde toen zelfs bereid te zijn met de Paus gearmd te lopen, als het partijbelang daarmee gediend kon worden. De Rotterdamse havenarbeiders lusten een dergelijke eenheid niet. Zij zijn, aldus spreker, nog niet vergeten, dat zowel als herhaaldelijk tijdens de havenstaking door Paul de Groot en consorten ter verantwoording werden geroepen en dat hun de eis werd gesteld, dat de staking moest worden opgeheven. moest daarom wat voorzichtiger zijn in zijn uitlatingen.

besloot met te zeggen, dat deze avond een bewuste poging demonstreerde om een wig te drijven tussen de havenarbeiders, teneinde de E.V.C. tot een instrument te maken in handen der C.P.N.

CENTRALE VEILIGHEIDSDIENST.

Overzicht No.4.

1948.

I N H O U D. *van*

XIII. Anti-communistische activiteit

blz.26.

XIV. Onafhankelijke Vak Beweging (O.V.B.) contra
Eenheids Vak Centrale (E.V.C.)

blz.28.

XIII. ANTI-COMMUNISTISCHE ACTIVITEIT.

Het Partijbestuur van de P.v.d.A. heeft op 24-4-'48 in de pers een verklaring doen bekend maken, waarin het zijn standpunt uiteenzet ten aanzien van leden, die tevens lid der Eenheids Vak Centrale zijn: Het F.B. zegt, dat de E.V.C. onbetwistbaar als een werktuig van de C.P.N. moet worden beschouwd en nodigt partijgenoten, die lid zijn van een E.V.C.-organisatie, dringend uit als lid daarvan te bedanken.

Een bijzondere aanleiding tot het bespreken van dit onderwerp was, aldus de verklaring, het besluit van het bestuur van een Rotterdamse partijafdeling om een lid van het hoofdbestuur van de E.V.C., die lid van de Partij van de Arbeid is, voor de keus te stellen, hetzij voor de E.V.C., hetzij voor de Partij te bedanken. In dit Rotterdamse geval nam het Partijbestuur geen beslissing, omdat een eventuele royementsprocedure in eerste instantie een autonome aangelegenheid der afdelingen is.

Het betreft: _____ te Rotterdam, lid van de P.v.d.A. en tevens E.V.C.

"De Waarheid" (29-4-'48) maakt daarvan uitvoerig gewag en merkt o.m. op: "Het partijbestuur der "democratisch-socialistische partij", dat zegt, niet te weten hoeveel leden van deze partij ook E.V.C. lid zijn."

durven tot een regelrecht verbod over te gaan". Aan het eind van de beschouwing in "De Waarheid" wordt gememoreerd, wat der E.V.C. en lid van de P.v.d.A. schreef in "Werkend Nederland", het orgaan van de Eenheids Vak Centrale: "Het is de stem van het socialisme, die ons dwingt te kiezen voor de E.V.C."

"De Waarheid" merkte daarbij op, dat het hoofdbestuur van de Partij van de Arbeid het niet heeft aangedurfd te royeren.

XIV. ONAFHANKELIJKE VAK BEWEGING (O.V.B.) CONTRA EENHEIDS VAK CENTRALE (E.V.C.).

Na de eerste opschudding, welke de breuk in de Rotterdamse Eenheids Vak Centrale veroorzaakte en die eind Maart 1948 het aanschijn gaf aan de Onafhankelijke Vak Beweging, is er weinig, dat duidt op een snelle groei der O.V.B.

Dordrecht, dat het initiatief van aarzelend volgde, is niet gevolgd door meer afscheidingen, welke een versterking van de O.V.B. zouden kunnen betekenen. In Arnhem is het maar een zeer kleine groep geroyeerde E.V.C.'ers, die bijval betuigde.

Aan beide kanten - zowel van de E.V.C. als van de O.V.B. - zit men echter geenszins bij de pakken neer. De leiders trachten begrip voor hun standpunt te kweken bij de arbeidersmassa, die ook ten deze zeer lauw of in 't geheel niet reageert.

Over en weer verschenen in April verweerschriften, waarin O.V.B. en E.V.C. elkander bestookten. Tijdens een door circa 1000 personen bezochte E.V.C.-vergadering in de Rivierhal te Rotterdam werd aan enkele ogenblikken het woord verleend. Op het moment dat hij cijfers over het juiste ledental der E.V.C. wilde noemen, werd hem dit echter door gejoel van de tegenpartij onmogelijk gemaakt.

In "Nieuwe Strijd" weekblad van de Onafhankelijke Vak Beweging (19-4-'48) werd becijferd, dat de E.V.C. in Juli 1947 geen 174.000 maar rond 100.000 leden telde, zodat deze publicatie tevens antwoord geeft op de niet geoorloofde mededeling van in bovenvermelde E.V.C.-vergadering.

De landelijke E.V.C.-leiding heeft uit de gebeurtenissen te Rotterdam inmiddels bepaalde conclusies getrokken. In de eerste plaats tracht zij thans op energieke wijze aan te tonen, dat er in de E.V.C. geen sprake is van enige politieke overheersing door de C.P.N.

heeft juist deze beschuldiging als een scherp wapen gehanteerd en in zijn propaganda-actie voor de O.V.B. buit hij het C.P.N.-overwicht in het E.V.C.-bestuur telkens weer uit. Volgens hem zijn momenteel tien van de elf hoofdbestuurders in de E.V.C. C.P.N.-ers. De scholingscursussen van genoemde Vakcentrale worden volgens hem geleid door drie vooraanstaande leden der Partij.

Teneinde verdere verbroekeling en splitsingen te voorkomen, hebben Bernard BLOKZIJL en zijn medebestuurders thans maatregelen genomen om de zichtbare invloed van de C.P.N. voor de buitenwacht te verdoezelen. In feite blijft de E.V.C. een communistische mantelorganisatie. Wel kan worden verwacht, dat de Partij daarin voorzichtiger en minder uitdagend zal gaan manoeuvreren.

Het is de Landelijke Bedrijfsgroep Transport van de E.V.C. geweest, die in een resolutie aan de Landelijke Raad van genoemde vakcentrale heeft voorgesteld: te bepalen, dat geen bijeenkomsten en vergaderingen mogen worden belegd van bestuursleden van de E.V.C., welke uitsluitend toegankelijk zijn voor die bestuurders van de E.V.C., die deel uitmaken van een bepaalde politieke partij of andere organisatie buiten de E.V.C., op straffe van onmiddellijk ontslag uit de functie van hen, die de vergadering of bijeenkomst hebben belegd of deze bijwonen.

In zijn vergadering van 16 April 1948 besprak de Landelijke Raad deze resolutie en bevestigde, dat bestuurders van de E.V.C. en haar onderdelen, die interne aangelegenheden der E.V.C. bespreken in andere vergaderingen en bijeenkomsten dan die, welke belegd zijn door de E.V.C., onmiddellijk van hun functie ontheven kunnen worden.

Het feit, dat -- van de E.V.C., -- op 8 Maart 1948 had vergaderd met bestuursleden van de E.V.C., tevens lid van de C.P.N., was voor de Landelijke Raad van de E.V.C. aanleiding vast te stellen, dat dit een overtreding inhoudt van de organisatieregelen. In deze zin werd afkeuring uitgesproken over de handelwijze van

Voor laatstgenoemde was dit aanleiding om "onder volledige erkenning, dat door mij een onorganisatorische daad is verricht" de consequentie te trekken. Hij legde met ingang van 1 Mei 1948, in overeenstemming met de gevoelens van de Landelijke Raad, zijn functie neer. Aldus was een voorbeeld gesteld.

Vast staat - aldus in de toelichting op zijn besluit - dat het de Landelijke Raad ernst is de onafhankelijkheid en zelfstandigheid van de E.V.C. te waarborgen en dienovereenkomstig geen enkele inbreuk op de beginselen toe te staan.

Tenslotte zij nog vermeld, dat de Minister van Justitie bij zijn schrijven le Afdeling B, no. 1779 d.d. 9 April 1948, aan het bestuur van de E.V.C. heeft medegedeeld, dat de Koninklijke goedkeuring van de statuten geweigerd is, onder motivering: dat, vermits niet is gebleken, dat het medegegeelde in de overgelegde statuten geacht kan worden in overeenstemming te zijn met de feitelijke werkzaamheid van de requesterende vereniging, het verzoek reeds uit dien hoofde voor inwilliging niet vatbaar is.

Aan de O.V.B. is critiek niet bespaard gebleven, nog afgezien van de heftige aanvallen door E.V.C. en C.F.N. tegen haar gelanceerd.

De Revolutionnaire Communistische Partij, uitgezonderd de afd. Rotterdam, waarschuwde de arbeiders in "De Tribune", dat "niet alleen een nieuwe vakbond geen enkel perspectief heeft, maar dat daarmee de strijd tegen de Stalinistische heerschappij binnen de E.V.C. ten zeerste benadeeld is".

schijnt hierin nochtans aanleiding te hebben gevonden om zijn relatie met de Trotskystische groep volledig te verbreken.

In het blad van de Communistenbond "Spartacus" treedt wat meer aarzeling aan het licht. Enerzijds heet het, "dat wij het nemen van een dergelijk besluit, n.l. om tot oprichting van de O.V.B. over te gaan, toch niet kunnen bewonderen". Anderzijds bevat "Spartacus" van 8 Mei 1948 een uitvoerig artikel onder de kop "Klasse en Voorhoede" en de onderkop: "Spartacus, de I.F.B.K., de O.V.B. en de klasse". Dat artikel wil vooral een pleidooi houden voor het grote nut der Internationale Federatie van Bedrijfskernen (die op sterven na dood is).

Een betrekkelijke waardering blijkt uit een der slotpassages:

"Wanneer een deel van de arbeiders rechtstreeks van uit de bedrijven, of, zoals in het geval met de O.V.B., via een breuk met een centralistisch bestuurs- en dus beheers-apparaat, poogt zich een duidelijker beeld van haar klassepositie te vormen en tracht overeenkomstig haar gevorderd inzicht tot nieuwe, betere, meer door haarzelf beheerste organisatie te komen, dan staan wij niet alleen in onze sympathie volkomen achter hen, maar dan kunnen wij slechts het grote verlangen ons aandeel er toe bij te dragen, dat de nieuwe krachten zo sterk en positief mogelijk voor de dag zullen treden.

Ten aanzien van de O.V.B. kunnen wij dus geen betere raad geven aan alle bewuste arbeiders, aan alle leden van de I.F.B.K., aan alle leden van Spartacus, het hunne te doen, dat de O.V.B. alzijdig tot ontwikkeling komt. Dat zij groeit, maar vooral dat zij groeit aan innerlijke klassekracht. Geen illusies, als je blicft, dat met de O.V.B. de strijdorganisatie van de Nederlandse arbeiders is gevonden. Ongetwijfeld is zij reeds strijdorganisatie en wij hopen, dat zij in dit opzicht moe groeien. Maar wij, noch haar leden, moeten denken, dat zij de strijdende klas-

strijd zullen moeten ingaan".

In de kringen der Vrije Socialisten schijnt men voorkeur te hebben voor een herstel van de syndicalistische vakbeweging. In hoeverre de Onafhankelijke Vak Beweging, gezien de mentaliteit tegemoet zou kunnen en willen komen aan een streven naar samenwerking op anarchistische grondslag, valt voorshands moeilijk vast te stellen.

In de extremistische hoek is overigens de toestand verre van rooskleurig. Het is zelfs de vraag of de met zoveel élan gevormde Onafhankelijke Vak Beweging veel kansen zal krijgen om te gedijen tot een vakcentrale van enige betekenis. De vooroorlogse ontwikkeling van het N.A.S., de plaatselijke arbeidsecretariaten en andere organen der anarcho-syndicalisten gaf telkens weer het beeld van onvermogen en aanhoudende afbrokkeling.

CENTRALE VEILIGHEIDSDIENST.

Overzicht No.5.

1948.

I N H O U D.

III. De Eenheids Vak Centrale (E.V.C.)

blz.20.

XII. DE EENHEIDS VAK CENTRALE (E.V.C.).

De afwijzende reacties in Nederland op de revolutionaire handelingen der communisten in Tsjecho-Slowakije brachten ook de E.V.C. er toe na Februari 1.1. in haar openbare vergaderingen te doen verklaren, dat deze vakcentrale geen door Moskou gedirigeerde organisatie is en onafhankelijk van Moskou staat. Valse-lijk, zo zeiden zij, werd de E.V.C. ervan beschuldigd financiële steun uit Rusland te hebben ontvangen. Men wilde geheel afzijdig van partijpolitiek, dus ook los van de politieke beïnvloeding door de C.P.N., verder arbeiden. De E.V.C.-propagandisten namen daarom in het bijzonder stelling tegen de dringende uitnodiging van het partijbestuur der P.v.d.A. aan haar leden om uit de E.V.C. te treden.

Met nadruk meende de E.V.C. in een brief aan het partijbestuur van de P.v.d.A. te moeten vaststellen, "dat zij een vakbeweging is, waarin de wil van de leden het hoogste gezag is. De besluiten worden niet door enige politieke partij genomen of beïnvloed, doch komen uitsluitend tot stand op grondslagen van de belangen van de arbeidersklasse". In deze brief werd de vakbondspolitiek in enkele hoofdtrekken omschreven. Aan het slot vroeg het E.V.C.-bestuur in welke opzichten deze punten met de beginselverklaring van het democratisch socialisme in tegenspraak zijn.

"Het Vrije Volk" voorzag dit schrijven van een beschuldigend commentaar. Grote groepen in Rotterdam en Dordrecht hadden zich, aldus het blad, van de E.V.C. losgemaakt en een onafhankelijke vakbeweging opgericht "juist omdat de E.V.C. hoe langer hoe meer een instrument is geworden dat door de leiding van de C.P.N. wordt bespeeld. Ettelijke paleisrevoluties hebben binnen de E.V.C. plaats gehad, waarbij telkens weer bestuurders en zelfs boden, in opdracht van de landelijke leiding, door communisten zijn vervangen".

Deze en andere beschuldigingen werden in zekere zin aangevuld met een tezelfdertijd uitgegeven proclamatie van het hoofdbestuur der E.V.C.-Bedrijfsgroep Hotelpersoneel. De E.V.C., aldus wordt daarin geconstateerd, is na haar 3-jarig bestaan niet bestand gebleken tegen bepaalde politieke beïnvloeding door de C.P.N. Bewust wordt door de leiding van de C.P.N. drang uitgeoefend en gezorgd, dat bepaalde personen bepaalde functies bezetten in de E.V.C. Het politiek onafhankelijk karakter ging verloren en de E.V.C. is geworden een instrument in handen van de C.P.N.

De proclamatie signaleert Berend BLOKZIJL, de landelijke voorzitter van de E.V.C. als een C.P.N.-partijbestuurder. Aan zijn verkiezing in die functie door het C.P.N.-congres 1947 zou "om weloverwogen redenen" geen publiciteit zijn gegeven. Aan het slot van de proclamatie wordt medegedoeeld, "dat het hoofdbestuur van de Hotelgroep door de leiding van de E.V.C. in gebreke is gesteld, omdat het er nog niet in geslaagd was in een bedrijf,

waarover voldoende invloed kon worden beschikt, de nodige onrust te verwekken".

Op grond van soortgelijke bezwaren, zou oppositie tegen het beleid der E.V.C. een scheuring kunnen teweegbrengen in de vooral te Amsterdam vrij invloedrijke Bond van Nederlands Overheids Personeel (B.N.O.P.). Deze bond is bij de E.V.C. aangesloten. Vier vrij vooraanstaande figuren van de B.N.O.P. richtten zich met een oproep tot aangesloten leden, teneinde te komen tot de oprichting van een Centrale van Nederlands Overheidsper-
soneel. Deze centrale zou zich dan aansluiten bij de Onafhanke-
lijke Vak Beweging (O.V.B.). De oproep was ondertekend door

en
Hiertegen is d.d. 25 Mei j.l. gereageerd namens het hoofd-
bestuur van de B.N.O.P., dat een circulaire aan de leden richtte,
waarin een toelichting werd gegeven. Zij was ondertekend door

en
. De ondertekenaars gingen nader in op de gerezen con-
flicten en de erbij betrokken oppositionele figuren. Volgens de
daarin vervatte lezing zou reeds in 1947 als

lid van de B.N.O.P. hebben bedankt. be-
dankte 18 April j.l. werd door het hoofdbestuur ge-
schorst wegens onorganisatorisch optreden in de bond tegen de
E.V.C., een maatregel, aldus de circulaire, "die volgens de uit-
lating van zelf {

niet achterwege kon blijven, vandaar dat hij zich met
dit besluit van ons Hoofdbestuur accoord verklaarde".
werd in de E.V.C.-circulaire geschetst als een persoon, die ge-
tracht heeft verschillen met de leiding op organisatorische wijze
tot oplossing te brengen omdat hij van mening was, dat de or-
ganisatie niet van binnen uit mocht worden ondermijnd.

"Dit was dan ook de reden, dat in een vergade-
ring van de Landelijke Raad der E.V.C., fel
heeft aangevallen om zijn onorganisatorisch optreden tegen de
E.V.C. Buitendien heeft zich bereid verklaard, toen

aftrad, een candidatuur
voor der E.V.C. te aanvaarden. Toch zou later blijken,
dat geen vertrouwen meer had in de ontwikkeling der
E.V.C., omdat hij van mening is (was), dat de politieke onafhan-
kelijkheid van de E.V.C. niet voldoende werd beleden".

voldeed, volgens de circulaire, daarna aan
het verzoek van de , om zijn functie
als ; ter beschikking te stellen.

De redactie van "De Waarheid" vond in deze en voorafgaande
voorzaken aanleiding een artikel te schrijven over de achter-
grond van het gewroet in de E.V.C. en sprak daarbij reeds in de
kop over "De vijfde colonne in de arbeidersbeweging".

NOOT 14

B I N N E N L A N D S E V E I L I G H E I D S D I E N S T

! Overzicht no.11, 1949

I N H O U D

III.	Neven- en mantelorganisaties der C.P.N.	" 13
IV.	Andere groeperingen	" 14

INDEX b.

De E.V.C. verwacht een toenomend aantal arbeidsconflicten in Nederland blz.13

De E.V.C.-bedrijfsbond B.N.O.P. verwijderd uit het Georganiseerd Overleg te Amsterdam " 13

E.V.C.

Tien procent loonsverhoging, het tweevoud van de door de Uniebonden noodzakelijk geachte looncorrectie, vormt de kern van de actuele eisen, die het Verbond van Bedrijfsbonden Eenheidsvakcentrale in al zijn gelederen aan de orde heeft gesteld. De C.P.N. verklaarde zich daarvoor solidair. Enkele gezaghebbende functionarissen in de E.V.C. constateerden in de jongste weken, dat de algemene toestand zich voor de E.V.C. in zeer gunstige zin ontwikkelde. De crisis, die zich reeds aankondigde, zou h.i. ernstiger worden dan ooit tevoren. Dientengevolge naderde snel de bevrijding van de arbeiders uit de kapitalistische kluisters. Zij behoeften niet somber gestemd te zijn doch zij moesten hun activiteit opvoeren. Ook hier werd evenwel het gebrek aan geschoold kader als een ernstige belemmering gevoeld. Het verbondsbestuur zal de propaganda voor het Solfonds trachten op te voeren omdat het binnenkort grote conflicten verwacht als gevolg van de duurte, de huurverhoging e.d. Vooral het Solidariteitsfonds zal bij de komende strijd een krachtproef hebben te doorstaan. De onderhandse verkenning van de toestanden in de bedrijven behoort tot de taak van vertrouwde E.V.C.'ers. Zij staat kennelijk los van het afgebakende bedrijfswerk van de partij.

De Amsterdamse gemeenteraad besloot 8 December j.l. om onmiddellijk ingaand de B.N.O.P. (de E.V.C.-bedrijfsbond van Overheids Personeel) uit het Georganiseerd Overleg te verwijderen. Kort tevoren onthielden de Uniebonden zich reeds van het tot dan met de B.N.O.P. gepleegde vóóroverleg. Waargenomen was, dat deze E.V.C.-bedrijfsbond de aan de voorbesprekingen ontleende kennis van feiten misbruikte teneinde in het G.O. zelf overbiedende voorstellen in te dienen. Het volgen van deze tactiek werd door de beslissing van de Uniebonden in elk geval aanzienlijk bemoeilijkt.

Inmiddels heeft de meerderheidsbeslissing van de Amsterdamse raadsvergadering definitief paal en perk gesteld aan de E.V.C.-praktijken ten deze. Van die kant werd, ondersteund door de C.P.N. en haar persorganen, protest aangetekend tegen de beslissing.

De deelneming van de B.N.O.P. aan het Georganiseerd Overleg maakte dit instituut niet hanterbaar voor het doorvoeren van een "funeste loonpolitiek", aldus het commentaar van "De Waarheid".

De C.P.N. noch de E.V.C. (B.N.O.P.) zijn er echter tot heden in geslaagd het gemeentepersoneel in Amsterdam in beweging te krijgen voor een verzetsactie tegen het genomen besluit.

IV. ANDERE GROEPERINGS.

R.C.P.

De Nederlandse Sectie van de IVde Internationale verkeerde tot heden in een crisistoestand. In de kleine groep R.C.P.-leiders heerste gestaag onenigheid over de te volgen koers, vooral t.o.v. de vakbeweging. Enige vooraanstaande figuren verdedigden het voeren van een stelselmatige individuele oppositie in de grote vakbonden, bij voorkeur in het N.V.V. Daartegenover meenden anderen, dat zodanig ageren van R.C.P.'ers persoonlijk weinig nut kon hebben. Zij achtten het Onafhankelijk Verbond van Bedrijfsorganisaties (O.V.B.) van meer betekenis voor de naaste verwezenlijking van de revolutionaire doelstellingen der partij. Men was het echter ook daar weer oneens over de vraag of, en wanneer het O.V.B. diende op te gaan in het N.V.V.

Herhaaldelijk werden de vakbondspolitieke vraagstukken in de R.C.P.-pers aan de orde gesteld. Dit leidde tot een discussie in het O.V.B.-orgaan "Nieuwe Strijd".

nam daarbij als O.V.B.-functionaris stelling tegen eventuele fusieplannen. Oosterwijk e.a. meenden dat het aan R.C.P.'ers van het O.V.B., indien dit Verbond opging in het N.V.V., onmogelijk zou worden gemaakt politiek te ageren. De N.V.V.-leiding zou immers onverwijld ingrijpen. De arbeiders, die in Trotskistische geest werden geleid, zouden dan politiek geheel aan hun lot zijn overgelaten.

De Britse Sectie van de IVde Internationale (Revolutionary Communist Party) besloot medio 1949 de Partij te ontbinden en de leden aan te raden zich individueel bij de Labourparty te melden. Het geringe aantal leden der R.C.P. maakt het onwaarschijnlijk, dat het Britse voorbeeld in Nederland zal worden gevolgd. Ook de mentaliteit van de R.C.P.-leiders verzet zich daartegen. Wel traden in het jongste verleden enkele R.C.P.'ers individueel toe tot de P.v.d.A., mogelijk voor het voeren van oppositie.

In October j.l. verspreide de R.C.P. de gestencilde uitgave "De Internationale" een scholingstijdschrift, waarvan de eerste aflevering uitvoerige critiek op de E.V.C. bevatte. De partij trok echter met de C.P.N. één lijn bij het zaaien van onrust onder de arbeidende bevolking. Daarbij volhardde de R.C.P. in haar tactiek om altijd meer te eisen dan de Stalinisten.

NOOT 16

B I N N E N L A N D S E V E I L I G H E I D S D I E N S T

Maandoverzicht no. 4 - 1952

V E R T R O U W E L I J K

I N H O U D

III	Vakbewerping	"	11
IV	Andere Stromingen	"	14

BINNENLANDSE VEILIGHEIDSDIENST

MAANDOVERZICHT

No. **4** - 19**2**

HOOFDSTUK III - VAKBEWEGING.

A. Landelijke E.V.C.-conferentie.

Vorbereiding.

Deze conferentie, op 5 en 6 April te Amsterdam belegd, werd gedegen voorbereid. De E.V.C. organiseerde afdelingsgewijs ledenvergaderingen en allerwege werd getracht een zo groot mogelijk aantal Uniebondsleden - vooral N.V.V.-ers - aan de bijeenkomst te doen deelnemen. De mogelijkheid van een gezamenlijk optreden van de N.V.V.-ers en E.V.C.-ers groeide naar het inzicht van de E.V.C.-leiding. Verschillende groepen N.V.V.-leden zouden blijkens "De Waarheid" bij hun hoofdbesturen hebben aangedrongen op een nauwere samenwerking met de E.V.C.

De conferentie.

Voor ongeveer 600 personen onder wie circa 100 vrouwen sprak de voorzitter van het E.V.C.-Verbandsbestuur uitvoerig over de sinds 1951 sterk toegenomen werkloosheid. Berend BLOKZIJL weet dit verschijnsel aan de volgende oorzaken:

De consumptiebeperving, waardoor ongeveer 400 miljoen gulden minder beschikbaar werd gesteld voor verbruiksgoederen.

Inkrimping van de woningbouw.

Ondanks een enorm tekort en gebrek aan woningen weigert de regering gelden voor de woningbouw beschikbaar te stellen. De werkloosheid onder de bouwvakarbeiders neemt nog steeds toe. Vooral in het Noorden van het land is werk genoeg. Daar is nog aan alles gebrek. Vooral gas-; water- en electriciteitsleidingen moeten worden aangelegd.

De werkclassificatie.

Dit is het middel om de arbeiders tegen hetzelfde loon even hard te laten werken.

De inkrimping van de buitenlandse handel door de moordende concurrentie van Duitsland en Japan.

Het verbod van handel drijven met de Sowjet-Unie, China en de Oost-Europese volksdemocratieën.

De bewapeningsspolitiek van de Nederlandse regering was z.i. de grondoorzaak van alle kwaad.

De bijeenkomst van Zondag 6 April werd bijgewoond door ongeveer 300 personen en was geheel gewijd aan de discussies

over de redevoering van BLOKZIJL. Een aantal leden van de Uniebonden nam daaraan deel. Eenheid van strijd werd als zijnde van het grootste belang vooropgesteld.

In een motie sprak de vergadering tenslotte haar afschuw uit over het gebruik van bacteriologische wapens in Korea door de legers van de U.N.O.

De motie met algemene stemmen door de "vertegenwoordigers van de 4 grote vakcentralen" aangenomen, werd ter kennis gebracht van de Nederlandse regering en de Amerikaanse ambassadeur te 's-Gravenhage.

Hoewel er dus inderdaad Uniebondsleden op deze conferentie aanwezig waren en zelfs aan de discussie deelnamen, is uit de vergaderingen ter voorbereiding ervan gebleken, dat geen van de E.V.C.-bedrijfsbonden heeft kunnen voldoen aan de opgedragen taak om een vrij groot aantal anders-georganiseerden te bewegen de conferentie bij te wonen.

Uit deze omstandigheid kan reeds enigermate worden afgeleid, dat de Amsterdamse conferentie niet geheel aan de verwachtingen van de organisatoren heeft voldaan. Opvallend is tevens het in De Waarheid opgenomen beknopte verslag van de samenkomsten. Daarin werd alleen maar de zakelijke kant van de aangelegenheid behandeld en dan nog in sobere be-woordingen. Voorshands kan gesteld worden, dat ook deze conferentie voor de E.V.C. even weinig vrucht dragend is geweest als vroegere soortgelijke bijeenkomsten.

W.W.W.-Planbrochure.

Het probleem van de werkloosheid, zoals BLOKZIJL het ter conferentie in Amsterdam behandelde, is neergelegd in de onlangs door de E.V.C. uitgegeven brochure Werk-Woningen-Welvaart. Alom in den lande wordt propaganda gemaakt voor de verkoop ervan.

Het geschrift moet volgens BLOKZIJL niet worden gezien als een verkiezingsbrochure "aangezien de E.V.C. geen politieke partij is en als zodanig niet aan de verkiezingen deel neemt." Het mocht de arbeiders echter niet onverschillig zijn wie straks als hun vertegenwoordigers in het parlement zullen plaats nemen.

B. Acties onder werklozen.

Algemeen.

Na de eind Maart te Groningen gehouden regionale Werklozen Conferentie hebben C.P.N. en E.V.C. beide hun volle aandacht gericht op het Nationaal Werklozen Congres van 24 Mei in Den Haag. In E.V.C.-kringen werd dit congres van groot belang geacht. De Bond van Land- en Zuivelarbeiders (B.L.Z.-E.V.C.) besloot met het oog daarop zijn jaarlijkse landdäg op 25 Mei te Emmen geen doorgang te doen vinden. De afdelingsbesturen van deze organisatie kregen de opdracht de

leden te bewegen de reeds opgespaarde gelden voor deze landdag ter beschikking te stellen voor de werklozenmeeting in Den Haag.

Uitgave Nationale Werklozen-krant.

Na de uitgave van de verschillende regionale werklozenkranten heeft nu ook een Nationale Werklozenkrant het licht gezien. Het eerste nummer werd geheel gewijd aan het op stapel staande Nationaal-Werklozen-Congres. De toenemende werkloosheid in de Groningse strocarton- en de Twentse textiel- en kledingindustrie werd voorts onder de communistische loupe genomen.

Gewijzigd inzicht?

Het C.N.V.-lid van het te Veendam gevormde werklozen-comité heeft bedankt. Hij zou aanvankelijk niet hebben ingezien, dat het hier een door de C.P.N. en E.V.C. gesteunde manoeuvre betrof. Hij was de belangrijkste spreker op de hiervoren vermelde demonstratieve werklozen-conferentie van 28 Maart j.l. te Groningen.

In het werklozen-comité te Tilburg werd de openlijk als C.P.N.-lid bekend staande secretaris vervangen door een geroyeerd K.A.B.-lid. Een nieuwe lokvogel der communisten voor frontvorming op brede basis ten behoeve van hun werklozenacties.

Een precedent.

De door de E.V.C. zo sterk gepropageerde "zelfwerkzaamheid" van werklozen heeft voor het eerst te Opeinde (gem. Smallingerland) aanleiding gegeven tot incidenten waaraan de communistische pers met haar commentaar bijzonder reliëf heeft verleend. Onder leiding van enkele leden van de E.V.C. en van de C.P.N. werd in deze gemeente in de eerste week van April actie gevoerd voor het verbeteren van een weg, die voor het grootste deel aan de gemeente Opeinde toebehoort. Van overheidswege was reeds besloten dit werkobject op korte termijn door de D.U.W. ter hand te laten nemen.

Op 4 April 1952 begonnen twaalf werkloze arbeiders, ondanks een uitdrukkelijke waarschuwing van gemeentewege om zulks na te laten, zelf met de werkzaamheden aan deze weg. De plaatselijke politie greep in en verwijderde de betrokken personen. Zij kwamen echter later op de dag terug en verklaarden onder geen beding deze arbeid te zullen staken. De politie belette hun dit ten tweede male.

Verbod tot samenscholing.

In de loop van de volgende dagen trachtten de werkloze arbeiders bij herhaling hun voorgenomen actie verder te ontplooiën. Teneinde ernstige moeilijkheden te voorkomen vaardigde de burgemeester van Smallingerland (Opeinde) op grond van de betreffende bepalingen van de Gemeentewet bijzondere voorschriften van politie uit. Hierbij werd verboden zich met meer dan drie personen op de in het geding zijnde weg op te houden en op eerste aanzegging van de politie door te lopen. Op Dinsdag 15 April 1952 werden vrijwel alle bij deze actie betrokken werklozen te werk gesteld op verschillende D.U.W.-objecten. Hierdoor werd het gevormde plaatselijk werklozen-comité van zijn kracht beroofd en zijn verdere acties achterwege gebleven.

Reactie der bevolking.

Het overgrote deel van de bevolking hield zich bij de gerezen moeilijkheden rustig en schonk weinig aandacht aan deze gebeurtenissen. De E.V.C.-C.P.N. heeft dus bij deze scherp gevoerde actie weinig of geen steun ondervonden van de zijde van het publiek.

C. Toestand Drents veengebied.

In aansluiting op het gestelde in het maandoverzicht No. 2 1952 zij vermeld, dat het de E.V.C. nu niet zoals in 1951 is gelukt een conflict in het veengebied uit te lokken. De arbeiders hebben zich in het algemeen tevreden getoond met de in Maart 1952 tot stand gekomen nieuwe C.A.O. In het betrokken gebied bleef alles rustig. Gedurende het huidige seizoen worden geen moeilijkheden verwacht.

HOOFDSTUK IV - ANDERE STROMINGEN.

Revolutionnaire Communistische Partij (R.C.P.)

Gewijzigde tactiek.

De R.C.P. (Nederlandse Sectie van de IVde Internationale) heeft opgehouden te bestaan als officiële en openlijk optredende politieke partij en haar orgaan "De Tribune" zal niet meer verschijnen. Dit is de voornaamste consequentie van een besluit van een aantal Trotzkisten om de zgn "intredepolitiek" in het N.V.V. en de P.v.d.A. te aanvaarden

Deze ingrijpende beslissing werd medio Maart op aanwijzing van het Internationaal Secretariaat der IVde Internationale

genomen door het Buitengewoon Partijcongres der R.C.P. Het standpunt terzake is vastgesteld in een resolutie getiteld: "Tien punten voor ons werk na de intrede".

Het Trotskisme zal illegaal ageren in de "reformistische" organisaties, (waarmee bedoeld wordt het N.V.V. en de P.v.d.A.). Aldus werd vastgesteld in de desbetreffende resolutie: "In vergaderingen van "cellen", gekenschetst als werkgemeenschappen, die het optreden van de illegale R.C.P. bepalen in de binnen te dringen massa-organisaties, zullen de Trotskisten hun "interne partijleven" blijven onderhouden.

Instructies.

Ten aanzien van de werkzaamheden in de P.v.d.A. heeft de R.C.P. haar leden de aanwijzing gegeven, dat zij geen politiek propagandistische werkzaamheden mogen verrichten, die hen kunnen compromitteren en dat zij er vooral op uit zullen moeten zijn om persoonlijke contacten te leggen met "proletarische elementen".

Na de verkiezingen, die, naar de mening van de R.C.P., de P.v.d.A. in de oppositie zullen dringen, zullen wat het werk in de P.v.d.A. betreft, nadere richtlijnen worden gegeven. Het werk in het N.V.V. wordt echter in R.C.P.-kringen het belangrijkste geacht. De R.C.P.-ers zullen in eerste instantie moeten trachten de oppositie in het N.V.V. aan te wakkeren en in een volgende fase zullen zij - vromewens - dan de leiders van deze oppositie moeten worden.

Het voorbeeld.

Nieuw is de hiervoren vermelde tactiek niet, gelet op de gedragingen van Trotskisten in Engeland. Daar werd in Juli 1949 besloten tot opheffing van de Revolutionary Communist Party. De aanhangers moesten zich nestelen in de Labourparty en in de vakbeweging (trade unions). De in Groot-Brittannië gevolgde methode zou zeer goede resultaten hebben opgeleverd.

De Trotskisten in Nederland zijn zelfs met hun gebruikelijke zelfoverschatting van mening, dat de huidige, door het "Bevanisme" in de Engelse Arbeiderspartij veroorzaakte crisis voor een belangrijk deel aan de in Labour en in de trade unions illegaal werkende aanhangers van de IVde Internationale moet worden toegeschreven. Het lijkt er echter meer op, dat de R.C.P., die haar "intrede-politiek" met een groot woord aandient als middel om de "reformistische massa's weer revolutionnair élan bij te brengen" alleen maar wil vluchtend en financieel in het moeras zittend dwergpartijtje. Voorshands is de binding van de thans illegale R.C.P. aan de IVde Internationale vrijwel het enige aspect, dat politieke betekenis verleent aan het doen en laten van deze groepering van Trotskisten in Nederland.